

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 14. septembrī Gugler France iesniegusi par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2022. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-147/21 Gugler France/EUIPO – Gugler (“GUGLER”)

(Lieta C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Gugler France (pārstāvis: S. Guerlain, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Alexander Gugler

Ar 2022. gada 5. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība ir nepieļaujama un piesprieda Gugler France savus tiesāšanās izdevumus segt pašai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 29. septembrī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) – Belgian Association of Tax Lawyers u.c./Premier ministre/Eerste Minister

(Lieta C-623/22)

(2023/C 35/27)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

Prasītāji: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies u.c., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables u.c.

Atbildētāji: Premier ministre/Eerste Minister

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Padomes Direktīvu (ES) 2018/822 (2018. gada 25. maijs), ar ko attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām groza Direktīvu 2011/16/ES (¹), ir pārkāpts Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 3. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants, un konkrētāk – vienlīdzības princips un nediskriminācijas princips, kas garantēti ar šīm normām, jo Direktīvā (ES) 2018/822 pienākums ziņot par ziņojamām pārrobežu shēmām neattiecas vienīgi uz uzņēmumu ienākuma nodokli, bet gan ir piemērojams visiem nodokļiem, kuri ietilpst Padomes Direktīvas 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (²), ar ko Beļģijas tiesībās ir ietverts ne tikai uzņēmumu ienākuma nodoklis, bet arī tiešie nodokļi, kas nav uzņēmumu ienākuma nodoklis, un netiešie nodokļi, piemēram, reģistrācijas nodeva, piemērošanas jomā?
- 2) Vai ar iepriekš minēto Direktīvu (ES) 2018/822 ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punktā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 7. panta 1. punktā garantētais tiesiskuma princips krimināltiesību jomā, vai ar to ir pārkāpts vispārējais tiesiskās drošības princips un vai ar to ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo jēdzieni “shēma”

(un tādējādi jēdzieni “pārrobežu shēma”, “tirgojama shēma” un “individualizēta shēma”), “starpnieks”, “dalībnieks”, “saistīts uzņēmums”, apzīmējums “pārrobežu”, dažādās “pazīmes” un “galvenā ieguvuma tests”, kas Direktīvā (ES) 2018/822 ir izmantoti, lai noteiktu pienākuma ziņot par ziņojamām pārrobežu shēmām piemērošanas jomu un piemērojamību, nav pietiekami skaidri un precīzi?

- 3) Vai ar iepriekš minēto Direktīvu (ES) 2018/822, it īpaši tiktāl, ciktāl ar to ir iekļauts iepriekš minētās Direktīvas 2011/16/ES 8.ab panta 1. un 7. punkts, ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punktā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 7. panta 1. punktā garantētais tiesiskuma princips krimināltiesību jomā, un vai ar to ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo 30 dienu termiņa sākums, kurā attiecīgajam starpniekam vai nodokļu maksātājam ir jāizpilda pienākums ziņot par ziņojamu pārrobežu shēmu, nav pietiekami skaidri un precīzi noteikts?
- 4) Vai ar iepriekš minētās Direktīvas (ES) 2018/822 1. panta 2. punktu ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo ar jauno 8.ab panta 5. punktu, kas ar to ir iekļauts iepriekš minētajā Direktīvā 2011/16/ES, ir paredzēts, ka, ja dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai piešķirtu starpniekiem tiesības uz atbrīvojumu no pienākuma iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, ja ziņošanas pienākums būtu pretrunā ar minētās dalībvalsts valsts tiesībās noteikto profesionālo noslēpumu, šai dalībvalstij ir pienākums prasīt, lai šie starpnieki nekavējoties paziņo jebkuram citam starpniekam vai, ja tāda nav, attiecīgajam nodokļu maksātājam par savu ziņošanas pienākumu, jo šī pienākuma sekas ir tādas, ka starpniekam, uz kuru attiecas saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem [neievērošanas gadījumā] krimināli sodāma profesionālā noslēpuma ievērošana, ir pienākums sniegt citam starpniekam, kas nav tā klients, informāciju, kas tam kļuvusi zināma, veicot savu profesionālo darbību?
- 5) Vai ar iepriekš minēto Direktīvu (ES) 2018/822 ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo pienākums ziņot par ziņojamām pārrobežu shēmām rada iejaukšanos attiecīgo starpnieku un nodokļu maksātāju tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību, kas nav saprātīgi pamatota un samērīga, ņemot vērā mērķi nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību?

⁽¹⁾ OV 2018, L 139, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2011, L 64, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi *Rechtbank Gelderland* (Nīderlande) – X/*Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

(Lieta C-639/22)

(2023/C 35/28)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Gelderland

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/112 (¹) 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka tāda pensiju fonda dalībnieki, kāds ir aplūkots pamatlietā, uzņemas ieguldījumu risku, un vai tāpēc pensiju fonds ir “īpašs ieguldījumu fonds” šīs tiesību normas izpratnē? Vai šajā ziņā nozīme ir tam,